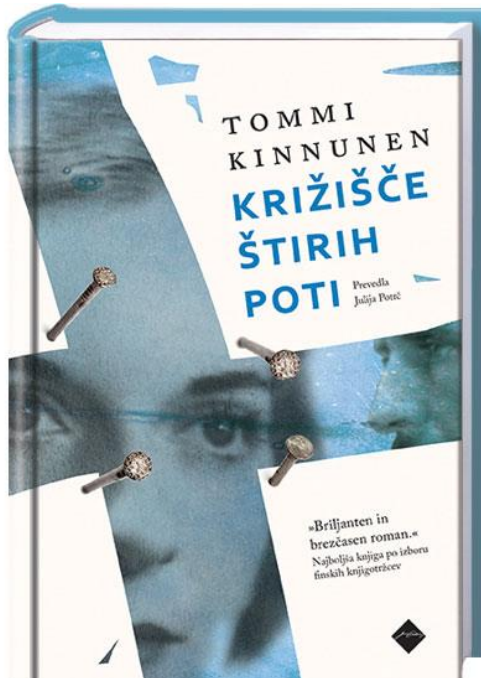

Recenzija knjige

Tommi Kinnunen: Križišče štirih poti

Roman Križišče štirih poti pisatelja Tommija Kinnunena, sicer učitelja finščine in književnosti, je nemudoma obveljal za enega najboljših prvencev zadnjega desetletja in več mesecev vztrajal na vrhu finske knjižne lestvice.

Knjiga je večplastna, saj prinaša štiri osebne oziroma družinske zgodbe, obenem pa bralcu ponudi tudi zgodovinski vpogled v približno stoletno družbeno dogajanje na Finskem. Prva protagonistka je Maria, neporočena mati samohranilka in babica, ki pomaga ženskam v bližnji in daljni okolici pri porodih. Njeno odločnost nakazuje tudi kolo, ki si ga zamisli kot prva ženska v svojem kraju. Druga zgodba v ospredje postavi Mariino hči Lahjo, ki si želi tradicionalne družine, preostali dve zgodbi pa pripovedujeta Lahjin soprog Onni in Lahjina snaha Kaarina.

Rdeča nit romana so medčloveški odnosi, in sporočilo, da čustev ni dobro zadrževati v sebi, ampak je nujno, da se zavedamo vseh svojih čustev in da jih na primeren način tudi izrazimo. Zgodba o tem, da si mora vsak človek izboriti prostor za svoje sanje. Knjiga, ki jo je težko pozabiti.

Besedilo: Alma Vidmar-Mederal